

ISKRE

MAY 2010 | ŠTEVILKA | 2

Uvodnik

Z majem prihaja lepo vreme (vsaj tako upamo za prihodnje dni) in v zraku se že čuti nov zagon in obilo pomladne energije, ki se je čez zimo nabirala v naših maščobnih celicah. Morda je ravno to razlog, da ob avtocesti zasledimo vedno več aktivnih ŠGV-jevcev. Nekateri s kolesi, drugi kar peš, s tekaškimi hlačami ali brez se vestno rekreirajo in skrbijo za svoje zdravje in dobro počutje. Najin navdih za nove Iskre sva tako poiskali prav tu. Med prepotenimi košarkarji in strastnimi nogometaši. Ponujamo vam vpogled v športno stran ŠGV-ja, pri tem pa ne skoparimo tudi z drugimi zanimivimi vsebinami, ki vam bodo (vsaj tako upamo) popestrili naporne in velikokrat predolge šolske urice. Ker pa je bil maj tudi za nas aktiven (v nekoliko drugačni luči) se vam **ISKRE**no opravičujemo za zamudo. Vemo, da je bilo življenje brez njih bolj malo podobno življenju pravega ŠGV-jevca. Vendar tudi Iskre lahko kdaj ostanejo brez energije.

UREDNIŠTVO

SEMENIŠKA
KNJIŽNICA
V VIPAVI

Kazalo

Miklavževanje 2009	4
Šprtni dan	6
DRSANJE	6
PLAVANJE	6
SMUČANJE	7
Kulturni dan	8
Stuttgart	9
Maškarada!!	11
Maribor	13
Evrošola na ŠGV	15
SLOVENIJA IMA . . . TALENT?	16
Pesmi	18
Stripi	23
David Ličen	24
Likovni krožek	26
Škofovi najboljši športniki	30
Neustrašni polagalci rok	34

SEMENIŠKA
KNJIŽNICA
V VIPAVI

Mladenič je na ulici zagledal atraktivno mlado dekle s kužkom na vrvi in je želel vzpostaviti kontakt z njo: »Kako rad bi bil na kužkovem mestu!« je dejal.

»Peljem ga na kastriranje!« je povedalo dekle.

"V zadnjem času prejemam grozilna pisma," se potoži Milan prijatelju Filipu. "Povej policiji, pa ti bodo pomagali!" "Ne verjamem. Pisma so iz davčne uprave."

"Moški bi ženske z veseljem pustili do zadnje besede, če bi verjeli, da bo beseda res zadnja."

Kolofon

UREDNIŠTVO

Meta Kompara & Kristi
Hodak

TEHNIČNI UREDNIK

Črt Harej

MENTORICA

Irena Krapč V.

FOTOGRAFIJE

Fotografski krožek

NASLOVNICA

David Ličen

NAKLADA

200 izvodov

Vipava, maj 2010

Šolsko glasilo

37.014.77

ISKRE

Iskre

inv. št: K /

18181

Meščan na kmečkem turizmu vpraša kmeta:

"Mislite, da sem vaši svinji simpatičen? Ves čas hoče z menoj v mojo sobo."

"To pa res ni nič čudnega, saj pozimi živi v njej."

Hišnik je v šoli uredil garderobo in nad obešalniki namestil napis: "Za profesorje."

Naslednji dan je bil pod napisom pripis: "Tukaj lahko obesite tudi plašče."

Kandidat desne stranke za poslanca v Državnem zboru je imel predvolilni govor:

"Poglejte me! Rodil sem se v Sloveniji, živim v Sloveniji in umrl bom v Sloveniji!"

"Pa se je oglasil eden od poslušalcev:

"Človek božji, ali res nimate nikakršnih ambicij?"

Rjavolaska Sabina je vprašala blondinko Tino:

"Tina, si že kdaj jedla bikova jajca?"

"Kaj? Ali tudi biki nosijo jajca?" se je začudila Tina.

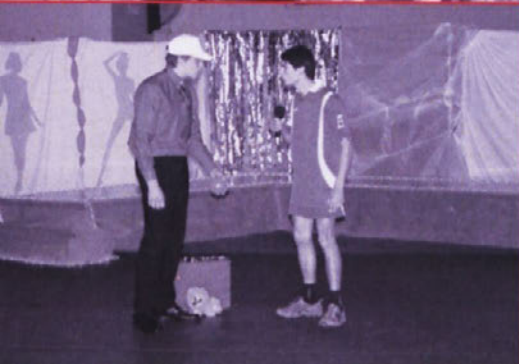

Miklavževanje

2009

Dne 3. 12. 09 smo bili di(v)jaki ŠGV-ja priča odličnemu miklavževanju, ki so ga (kot vsako leto) pripravili dijaki 4. letnikov. Miklavževanje je potekalo v stilu vsem poznane serije Top model (ŠGV-ja) in treba je priznati, da so se di(v)jaki odlično odrezali. Da pa ne bom hvalila samo četrtih letnikov, moramo pohvaliti tudi vse ostale letnike, ki so pripravili kratke filmčke in če obstajajo viktorji, oscarji in druge nagrade, bi si jih nekateri di(v)jaki zaslužili za svoje odlične snemalne in igralske sposobnosti (no vsaj pohvalo za to, da znajo pravilno ravnati s kamero). Ne sme pa ostati samo pri di(v)jakih, posvetiti se moramo tudi PROFESORJEM ... Letos so se naši ljubi profesorji odločili, da bodo svoj filmček posneli in v njem so pokazali svoje pevske, igralske in plesne sposobnosti. Kdor si filmčka ni ogledal v živo, naj si ga gre pogledat na internet, vendar velja naslednje OPOZORILO - nikar pesmi ne poslušajte več kot trikrat(!!!), saj se vam lahko zgodi, da si boste naslednjič ko pride v razred profesor ali profesorica udeležen/a v zgoraj omenjenem filmčku, začeli prepevati pesem o tem, kako lepo je biti profesor na ŠGV ... No, to je vse z moje strani in upam, da bodo vsa naslednja miklavževanja tako dobra, kot je bilo to (to bom verjetno rekla za vsa). Aja, pa da boste zares vedeli, da so miklavževanja kul, je tu naslednja izjava: »Se splača ponavlt sam da vidš miklavževanje ...« Otroci, ne počnite tega doma in še manj na ŠGV ...

Športni dan

PLAVANJE

Še enkrat, kot vsako leto doslej, se je en avtobus dijakov sredi zimskih dni odpravil v Koper na nekaj uric plavanja. Vse je potekalo tako, kakor smo že vajeni. Po nekaj bolj prebrednih dolžinah bazena in vztrajnemu trudu profesorja Sušnika, ki nas je poskušal (nekateri pa tudi že v četrto) naučiti vsaj pravilno dihati med »plavanjem«, je končno nastopil prosti čas. Nekateri so ga izkoristili kolikor se da aktivno, saj bi bili ob večji gneči pripravljene tudi odrivati malčke s tobogana. Drugi (med njimi tudi profesor) pa s(m)o se prepustili vroči vodi in masaži mehurčkov, da so nas upokojenci že skoraj grdo gledali. Zato (in ker nam je potekel čas) smo se počasi vsi premočeni skobacali iz vode, se preoblekli in pridno pomalicali ter se počasi odpravili nazaj domov.

DRSANJE

Na drsanje se je letos prijaviло rekordno število dijakov, zato smo se kar s tremi avtobusi odpravili v Piancavallo. Po 2,5 urah vožnje smo končno stopili na led, na katerem smo se nekateri šele učili, drugi pa že skoraj profesionalno drsali. Kljub velikemu številu drsalcev je na drsališču ostalo še nekaj prostora za profesorje, ki so želeli imeti boljši nadzor nad nami. Po kratkih treh urah pa nas je čakala pot domov. Kljub dolgi vožnji smo na drsanju vsi uživali in mislim, da se bomo drugo leto spet prijaviли. Živel zimski športni dan! =D

Na športni dan, ki je bil konec januarja, smo šli "wanna be" smučarji v Zoncolan. Iz Vipave smo šli ob 7ih in smo bili kljub zaspanosti in dvomu o lepem vremenu na smučišču polni pričakovanja, kako se bo iztekel dan. Že na avtobusu smo se razporedili v skupine, da bi nas profesorji lažje prešteli. Tako so nam ob prihodu samo še razdelili karte in že smo se spuščali po zasneženi pokrajini. Čeprav smo bili na avtobusu malo v skrbeh glede vremena, je sonce kar nekajkrat posijalo. Ure so hitro minile in sledilo je kosilo ter javljanje pri profesorjih. Ko smo se okrepčali smo bili seveda spet na smučeh. Kmalu je prišla ura odhoda in tako smo okrog 16ih odrinili domov. Utrujeni, a vendar zadovoljni da smo še vedno v enem kosu.

Kulturni dan

"A bi napisala kaj o kulturnem dnevu?" je Kristi vprašala takoj, ko sem stopila skozi vrata razreda. V trenutku mi je bilo jasno, da gre za članek v Iskrah, in na začetku sem čutila neka-kšen upor, nato pa sem rekla: "Jasno, zakaj pa ne?" S sramoto priznam, da v tistem trenutku pravzaprav nisem vedela, o kakšnem kulturnem dnevu govori, nato pa so se mi v spominu začele odvijati slike z dolgočasne kulturne prireditve, ki je potekala na naši šoli. Aaaaaaaa ... seveda, Prešernov dan! O tem nam je govoril tisti "tip" na proslavi ... In ker imam to čast in dolžnost, da napišem članek o kulturnem dnevu na ŠGV, bom kar začela: 4. 2. 10, smo dijaki in profesorji ŠGV Prešernov dan obeležili s slovestnostjo, na kateri je slavnostni govornik, g. Silvester Gaberšček, govoril o slovenski kulturi, zavednosti in preteklosti, ter nam polagal na

srece, naj slovensko kulturo peljemo naprej in se borimo proti izumrtju slovenskega naroda. Sicer o vsem tem ne vem prav dosti (saj govoru s periodičnimi 8-sekundnimi presledki tišine nisem prav vneto sledila), imam pa to srečo, da imam sošolke, ki me "zalagajo" z vsemi potrebnimi informacijami o proslavi. Sicer pa na prireditvi ni govoril samo g. Gaberšček, pač pa tudi prisrčna četrtošolka Jerneja, ki je - hvala Bogu - stvar naredila zanimivejšo in našim ušesom prijetnejšo. Vendar pa to ni bilo vse. Na proslavi sta nastopila tudi oba šolska pevska zbora, katerih pesmi so bile pravi balzam za naša ušesa po vseh teh besedah in presledkih ... Mislim in verjamem pa, da smo se vsi veselili konca.

BARBARA SLUKAN, 2. A

Pevske vaje, na katerih smo se člani mešanega in dekljiškega pevskega zbora Škofijske gimnazije Vipava zbirali vsak torek, so obrodile sadove in nas razveselile s potovanjem v Stuttgart. Tako se je v petek, 5. 2. 2010, v večernih urah začelo naše popotovanje. Po deseturni vožnji smo prispeli v oblačen Stuttgart, kjer so nas s svojo gostoljubnostjo, veseljem in okusnim zajtrkom pričakali naši gostitelji, slovenski izseljenci. Gospod Zvone Štubelj, ki skrbi za duhovno rast slovenskih izseljencev v stuttgartski in še devetih okoliških župnijah, nam je naklonil svoj dragoceni čas in nas popeljal po poteh Primoža Trubarja. Ogledali smo si Deresdingen, kjer je služboval Trubar in njegov grob v cerkvi sv. Gala, ter Tübingen s pročeljem tiskarne, v kateri sta bili natisnjeni prvi slovenski knjigi Katekizem in Abecednik. Med ogledom pa smo spoznali, kako zelo se tamkajšnji prebivalci zavedajo njegove pomembnosti in veličine. Dan smo zaključili s sveto mašo in pogostitvijo v Bad Urachu, ki so jo pripravili tamkajšnji verniki. V nedeljo smo si zjutraj ogledali Mercedesov muzej, popoldan pa imeli ne-

deljsko mašo v Esslingenu. Sledila je prireditev v počastitev kulturnega praznika, na kateri smo sodelovali tudi dijaki s svojim programom, ki sta ga vodili zborovodkinji, Loredana Sajovic in Ana Kodelja. Po zaključku prireditve, na kateri so izseljenci pokazali veliko ljubezen do Slovenije in slovenskega jezika, smo mladi prepevali vse slovenske pesmi, ki smo jih znali, petje pa se je nadaljevalo tudi po esslingenških ulicah. Vse prehitro je prišla nedelja, ko se je končalo naše druženje s slovenskimi izseljenci, ki so bili, kot smo lahko videli, našega obiska zelo veseli. V ponedeljek smo se odpravili proti še enemu cilju, Strassburgu, kjer smo se najprej sprehodili po njegovih ulicah, nato si v spremstvu naše bivše dijakinje Urške Makovec ogledali še evropski parlament. Po zanimivi predstavitvi sta nam ostali še dve uri prostega časa, ki smo ga nekateri porabili za večerjo, drugi pa za nočni ogled mesta. Okrog devetih smo se vrnili na železniško postajo, kjer smo po naključju naleteli na g. Lojzeta Peterleta ter mu zapeli venček slovenskih.

Maškarada!!

Vsi si kdaj nadenemo na obraz takšno ali drugačno masko, se je pa enkrat v letu in sicer februarja tudi uradno "dovoljeno" omaškarati :D Tako smo na naši šoli tudi letos lahko videli mnogo inovativnih in predvsem zanimivih pustnih šem. No, pa pogledjmo od kod sploh beseda pust ... To besedo je poznal že Trubar in je verjetno nastala iz »mesopust«, to je iz besed meso in postiti se ali iz meso in pustiti, kar bi bil dobeseden prevod iz italijanskega izraza carneleva v pomenu »opustiti meso«. Iz italijanskega carneleva je nastala beseda carnebale, iz te pa evropska kulturna beseda karneval v pomenu »praznovanje pusta« ali »pustovanje, pust«. Ko smo pa že prišli do karnevalov, naj najprej omenim pravljlični, že malo skrivnostno obarvan beneški karneval ... Tradicija beneških karnevalov je stara več kot osem stoletij. Začetek karnevala naj bi segal v daljno leto 1162, ko so Benečani proslavljali vojaško zmago proti oglejskemu patriarhu. Živino in prašiče, ki jih je patriarh plačal kot vojno odškodnino, so porabili za večdnevno javno pojedino in zabavo na osrednjem Markovem trgu. V času zabave je bilo dovoljeno tudi preoblačenje in maškarada. To naj bi meščane tako zabavalo, da so želeli nadaljevati tudi v prihodnje. Karneval je bil poseben trenutek v

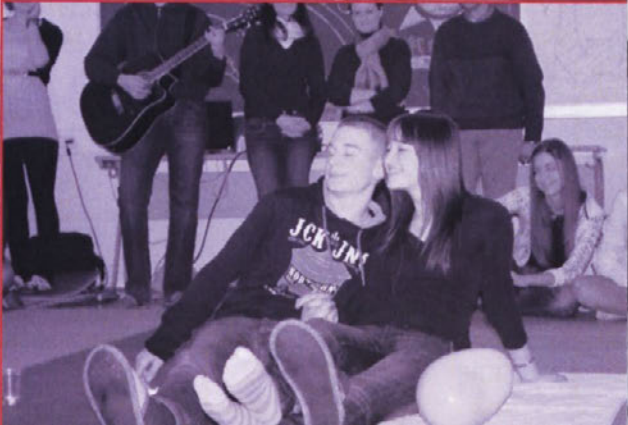
omogočala je tudi sicer nezaželena ljubezenska srečanja med pripadniki različnih družbenih slojev. Lepota kostumov, mrkost mask in zimska spokojnost mesta se v času pustovanja zlijejo v fantastično celoto. Karneval pa ne slovi le po promenadi elegantnih mask, ampak je hkrati tudi

eden najboljših evropskih festivalov ulične umetnosti z vrhunskimi predstavami plesalcev in cirkusantov. Zdaj pa še poslastica (posebno za moški del populacije :D) ... Kralj vseh sprevodov, tisti, ki vsako leto že nekje od leta 1723 poteka v Riu de Janeiru. Sam festival se v marsičem razlikuje od tradicionalnih pustnih povork, ki jih lahko občudujemo na stari celini. Tako je celoten koncept festivala nekakšno tekmovanje. S svojimi točkami se namreč preizkusijo najboljše brazilske šole sambe. Poleg tekmovalnega elementa, pa je festivalu lastna tudi mešanica različnih tradicij in običajev. V povorki lahko zasledimo tako vplive evropske, južnoameriške, kot tudi afriške kulture in simbolike. Poleg samega karnevala se po mestu v času pustnega rajanja odvijajo tudi številni plesi. Vsekakor je ta karneval zaznamovan z naoljenimi telesi pomankljivo oblečenih plesalk in nepozabnimi nastopi ter je nasploh najbolj divji, razuzdan in največji festival na svetu!

letu, ko so se vsi prebivalci Benetk, ne glede na to, iz katerega sloja so prihajali, skrili za prelepe maske vseh možnih barv in tkanin, in se zbirali na trgih Benetk. Z masko je bilo mogoče prikriti nezvestobo,

Maribor

Ko smo slišali za novico o izmenjavi dijakov smo se takoj razveselili. Presenetilo nas je to, da so tudi oni l.b. Na pot smo krenili v petek. Po treh urah vožnje, so nas pred šolo pričakali dijaki Škofijske gimnazije Antona Martina Slomška. Ob igrah in pogostitvi smo se spoznali. Vsak mariborski dijak je svojega gosta popeljal po Mariboru ter mu pokazal znamenitosti, ki najbolj zaznamujejo Maribor. Popoldne so nam pripravili vrsto delavnic. Na voljo so nam bile delavnice, kjer smo izdelovali maske, škatlice, pekli smo krofe, lahko smo se udeležili filmske delavnice ali pa smo igrali odboljko. Urice so precej hitro minevale in z gostitelji smo na različne načine preživeli večer. Dan smo kljub manjši utrujenosti zaključili pozno v noč.

V soboto smo se z avtobusom odpeljali na ogled pustnega karnevala, kjer smo si ogledali veliko “maškar” od mladih do malo manj mladih, ki so nas svojimi maskami in kostumi zelo presenetili. Seveda ni manjkalo “pukačev” in pravih kurentov.

Evrošola na ŠGV

S tekmovanjem Evrošole nas je seznanil naš profesor razrednik, premamila pa nas je tudi glavna nagrada, ogled evropskega parlamenta v Bruslju, zato smo se odločili da poskusimo srečo in razširimo svoje znanje o naši širši evropski domovini. Vsak član razreda je dobil gradivo o enem izmed področij, ki se nanašajo na Evropsko Unijo in njeno delovanje, npr. države Evropske Unije in njihove značilnosti, institucije EU, politike EU itd. Že s tem smo se zelo veliko navčili, saj se povprečen državljan Evropske Unije navadno niti ne zanima za te stvari in jih zato pogosto ne ve, v bistvu pa le-te zelo pomembno vplivajo tudi na Slovenijo in njene prebivalce. Nekajkrat smo imeli možnost reševati kviz le za vajo in izkazalo se je, da vprašanja sploh niso tako preprosta, kot bi pričakovali. O mnogih programih, ustanovah, o določenih dogodkih in pomembnih osebah iz drugih članic EU se širše ne ve dosti, internet pa se v teh primerih izkaže za izjemno dober pripomoček za hitro iskanje odgovorov. Na dan tekmovanja smo se tako opremili z nekaj računalniki in vsem gradivom in šli skozi kviz, ki je bil na spletni strani Evrošole in za katerega si s prijavo nanj, prejel uporabniško ime in geslo, s katerim si lahko začel kviz, vendar pa le enkrat. Pri nekaterih so bili odločilnega pomena hitri prsti in dobre asociacije iskalnika Google, nekatera vprašanja so našla odgovor z gradivom, nekatera druga pa z intuicijo in tveganim ugibanjem. Čeprav so se nam nekatera vprašanja zdela precej nenavadna, pa so nam vsa razširila obzorja o EU in ljudeh v njej. Čeprav se kot razred nismo uvrstili dovolj visoko, da bi dosegli glavno nagrado, smo bili vseeno zadovoljni da smo na kvizu sodelovali in razširili svoje znanje o EU, se naučili še hitreje tipkat in klikat in s tem iskati informacije na internetu. Po zaslugi kviza, pa bomo na ŠGV tudi priča simulaciji pravega evropskega parlamenta. M.U.

SLOVENIJA IMA . . .

TALENT?

JOHN C.
MAXWELL

TALENT
IS
NEVER
ENOUGH

DISCOVER THE CARDS THAT WILL
TAKE YOU BEYOND YOUR TALENT

Prepričana sem, da si arhitekt Aleksander Graf leta 1910, ko se je zaključevala gradnja stavbe Drame za potrebe nemškega dramskega gledališča, niti v najhujših nočnih morah ni mogel predstavljati, da se bo na odru te čudovite stavbe, zasnovane v klasicističnem slogu čez 100 let odvijala resnično prava »klasi-ka«, šov Slovenija ima talent. Reklame za to fantastično senzacijo so se začele že pozno jeseni lani. Bile so vedno pogostejše in v frekvenci pojavljanja

so najbrž prekosile razne reklame za pralne praške in tuno. Toda zlahka si lahko priznamo, da se v tuni skriva več potenciala kot v tej oddaji. Takoj ko je prišla težko pričakovana pomlad z vsemi svojimi čari, sem zavzela stoično držo ter se odločila, da ne bom ena izmed gledalcev, ki prispevajo k največji gledanosti prvih oddaj, ne, ne bom. A kmalu je prispela k meni prošnja, da za novo številko Isker napišem komentar oddaje Slovenija ima talent. Pa smo tam. Moj stoični steber se je moral zamajati in z namenom, da bom čimprej opravila z zadevo, sem obiskala spletno stran te oddaje. Odziv: Zgrožena razočaranost. Z veliko.

1. SLOVENIJA ima talent. Popolnoma nič nimam proti tujcem, najsi bodo s severa ali z juga, a če se gre za oddajo SLOVENIJA ima talent, ki se predvaja na SLOVENSKI televiziji, potem ne razumem, zakaj se sodniki ne morejo potruditi za pravilno izgovarjavo slovenskega jezika ter zakaj morajo nenehno vpletati razne presentation, performance, personality, . . .

SLOVENIJA IMA

TALENT

2. Slovenija ima TALENT. Talent? Kaj je že to? So to none in babice, ki plešejo kankan? Slovenska Ruslana? Podpovprečno petje v vibrator? Orientalski ples na 101. način? 101. pevka ali pevec, ki se na nastopu celo izgovarja na prehlajenost? (važno da ima lepo frizuro). Joj, to petje, vsi ga obvladajo, od missic in luškanih malčkov do prepotentnih mačotov, kar se vidi že na naši »priznani« glasbeni sceni, kaj šele na »še ne priznani«. Na spletni strani omenjene oddaje je celo komentar, da valjanje po glaževini ali ugašanje cigarete na jeziku ni talent. Kaj "za vruga" potem dela tak valjar ali ugaševalec v oddaji Slovenija ima TALENT? Je plačal za avdicijo 5 eurov več? Potem pa pride 12-letna profesionalna plesalka, z različnimi priznanji in kolajnam, ki dejansko obvlada moderni izrazni ples, pa se komisija čudi, da kako to, da ima na teden od 5 do 7 treningov po 2 uri. Ja, res čudno.

3. Slovenija IMA talent? Sami pri sebi preštejte, kolikoterim dozdajšnjim tekmovalcem bi pripisali talent. Opozorilo: zadostuje število prstov na eni roki.

Pika na i pa so prepotentne izjave tekmovalcev: »Talent je že, da sem se rodil.« ali ubogijaz izjave: »Prijavila sem se z namenom, da bi vsem prijateljem iz osnovne šole dokazala, da nisem taka zguba.«, »Vedno so me zaničevali.«, »Pela bom za mojo gluhonemo mamo«, . . . oh, to igranje na noto sočutja. Odličen primer smo imeli priložnost videti že v prvi oddaji: pevski nastop očeta z množico svojih otrok v ozadju kot na srce trkajoča kulisa. Kaj imajo oni z njegovim nastopom? In otroci? Kakšen zgled jim daje ta oddaja? Kakšno sporočilo? Da je zares odlično to, kar slučajno ugaja trem ljudem, tudi če gre za nekaj povprečnega? Da je pri

razvijanju talenta glavno, da nastopaš in da te gleda cela Slovenija? Kje je tukaj sporočilo o delu, trudu, naporu, ki so ključni faktorji, če smo nadarjeni za nekaj?

Naj članek zaključim s citatom iz Pixarjeve risanke: *Helen*: »Vsi smo nekaj posebnega, *Dash*.« *Dash*: »To je isto, kot če bi rekla, da ni nobeden.«

In točno to dobimo, ko se igramo, da je vsak nekaj posebnega, nadpovprečnega, da je vsak nekaj več, nek super talent, ne da bi v to vložili številne potne ure. Če je talent to, kar predstavlja omenjena oddaja, potem smo talentirani vsi in hkrati nihče.

XXXIV.

Povej moji ljubezni,
da je najlepša od vseh.
Večkrat pobožaj jo po laseh;
to ima rada.

Je ne priganjaj v trgovini,
zanjo tulipani – šopek edini.
Ne pozabi! Nikar ne zamujaj!
S prehitrim korakom je ne utrujaj!

Povej moji ljubezni,
da nisem jezen nanjo.
Ne . . . , to ni več važno.
Najljubši zajtrk – rogljič s čokolado!

Bodi pozoren, kdaj postane ji mraz.
Takrat jo objemi; le nanjo pazi!
A nikar ji ne laži . . . ,
da ljubiš jo bolj kot jaz.

XXXVI.

Le kdaj si tako zrasla,
da ti je odeja prekratka
in zate – obvezno »odrasla« krtačka.

Mi ne pritečeš v objem
razbitih kolen,
nič več mi ne kažeš mravljič.
Konec je večernih pravljic.

In jaz ti več ne pletem kite,
hočeš skuštrane, odbite.
Se ti navihano smehljaš,
ko vprašam, »s kje ga sploh poznaš?«

In kako le ni opran
tisti pulover rdeč vsak dan?
Vem, tvoja soba – sveti kraj.
»Grem.« »Kdaj prideš nocoj nazaj?«

Ima moja kuha še svoj čar?
. . . Ti le bodi srečna, kar.
Dekle, si moj največji dar.

XLII.

Kratke lučke vozijo mimo,
jih sploh ne opazi.
Nad mestom išče mesečino,
jo strese in zmrzi.

Ne od hlada, zaradi samote,
vdano v ruto bolj se zavije,
v vse svetle spominske kote
se teme črnilo močno vpije.

Proč od tople kavarne
pogleda izmika v temne izložbe,
vseeno ji je za vogale nevarne,
ni slišati dihov, vzdihov, tožbe.

Točno vzravnana hitro hodi,
se ne ozira, ve, kam blodi.
Tja, tam trajno sama - zaspala?
Pod dvojno odejo drgetala.

XLVI.

Morda sem res čudna,
zamaknjeno zreča za oknom zamu-
dna,

oblečena v šest barv hkrati,
trikrat me moraš poklicati,

da se znajdem. Sem res čudna?
Me ne potrejo števila pogubna,
kdo je kaj storil, rekel na glas,
se ne usajam na dneve in čas.

Mogoče ne štima,
ker me krivulja smeha zanima,
če roža kdaj okusi svoj prah,
si veter sam izbere svoj dah?

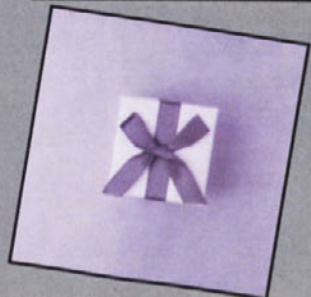
Lepše rečeno, sem nenavadna;
vozovnice zbiram
in vrat ne zapiram,
nikoli pa suho grenka, vsakdanja.

LII.

Nasmeh žgečkljivo rase
v različnih vrstah škatlic
glede na velikost, vrh
kotička vek in ličnic.

Zavezan z rdečo pentljo
trepetajočih ustnic,
potegneš jo – rafal, pok!
Cingljanje belih zvončic,

vzlet tisočerih spevov
mežikajočih ptičic.
Veš, večkrat ga odpreš,
večji bo dar iskric.

LIII.

Dekle, vzeto iz miline,
starec zgubane vsebine,
rdeče solze – mak na polju,
tleči ogenj, blesk obzorju

ali prav potihó žitje;
en obraz, različno zlitje.
Izgubljeni zlati red: abstrakt
in klasičen še nežni akt.

Sredi bele črna pika
vredna tisoč dva zlatnika.
Ah, to bi znal spackat še vsak!
No, pa ustvarjaj, ti junak.

Skromna, le že z eno barvo
odseva svet? Ne, notranjo
podlogo srca stvarnika;
glej, v njenem kotu je doma.

Spisek duše, žig pogledu
tehta smisel po izgledu,
vedno nedokončna vestnost,
domišljen beg – je umetnost.

LIV.

Kljub mladosti nič ne posnema,
saj starost odraža, jo prevzema.
Pozna zgodbe s kože babice,
s pegic zimzelene deklice.

Jasno, iskreno kot sapa zapíha
s kruto kratkim dihom navdiha
na uho duši, ji šepeta,
mrtvim očem da modre sveta.

Brez figur, obratov, korakov
pleše koračnico strtim vojakom,
svojim junakom je zvesta izbranka,
vabílo k ljubezni – te ji ne manjka.

Je spretnost višin, premolkov pravilnih,
skladnost števil, zastojev zdravilnih,
za pravo ni navodil z uporabo,
tísta z receptom gre kmalu v pozabo.

Najbolj zalo lice svobode
srca ne le gane, tudi zabode,
nektar minljivim, nam lirična svatba,
boječa besed, a večna, glasba.

LV.

Šepet, šepetaj
rože že nežne
teme trpežne,
namuznjeni mlaj.

Pričakani ples
sence dvorljive
v lino kradljive –
tat, vitez in vmes.

Toniraj duet –
tem iz nespečih,
od mehko rdečih
metuljev opet.

Šepet, še igraj,
da svit ne pride,
ljube privide
mi vzame nazaj.

LX.

Če ti povem svoje sanje,
me boš že skoraj razumel?
Se zakrohotal boš vanje?
Ne . . . Drugič boš paket prejel.

V njem izveš: želim ujeti
delček vetra v svoje žepe,
ukrojiti zdaj, ne z leti,
hitrim zvezdam zlate repe.

Peti, kot se kit oglašča,
šteti bliske ognjemeta,
zatakiniti uro časa;
za hip ali dva poleta.

Zaigrati mraku valčke,
se skriti na neznan planet,
cukati za brado palčke,
skočiti rdeče čez promet.

Vem, da bi že zmajal z glavo –
pridem kdaj do prve želje?
Mehko, varno se, sanjavo
moja roka s tvojo pelje.

Sonet

Kam naj se dninar dan za dnem zate-
ka,

ko suha dlan ga znova bo zapekla?
Da misli sloni nanjo, vrečo jekla,
jo najde ramo sebi sočloveka?

In solze, ki odtekle so mu v dušo,
vse pore kože so mu napojile,
podplate težke so mu obtežile,
še če je suša, se pogreza v rušo.

Kdo hoče sleči srajco žaklovine,
ne reče, da za vse je sama kriva;
zajoje spev, ki poje še, ko mine?

Če sestra noče biti cilj iskanja
in brat hote se pod klobukom skriva,
mir ga objame sam – žareča zarja.

Razprodaja

Jaz lažem laži brez fige v žepu!

Človek, a veš kje so oči?

Ti je sploh še kaj drago?

Počakam na akcije!

Kupí, kupí, česar ne rabiš,

Nabaši si žepe, žri žri !

Hmm . . . kaj bi?

Vrednot je žal zmanjkalo.

Prazno?

Prazno.

Niti ene?

Bi pištolo na glavi?

Ne, jaz bi raje . . .

Luknjo v srcu? Ali bolje, srce v
luknji?

Kaj? Pa koga to briga, pa kaj govo-
ri?

Trobi, trobi, toži ga!

Kriv, kriv!

Čiv, čiv.

Civilizirana kura noče zrnja,

Slepi otrok pa hoče samo . . .

Kruha!

V smeteh.

In iger!

Na ljudeh.

Ne, ne, mi pa že ne!

Plesnivo.

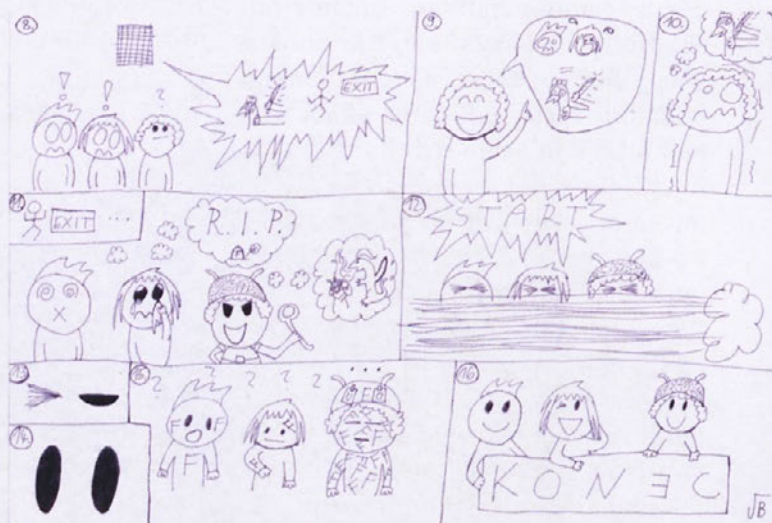
Pa kaj, pa kaj lahko sploh naredim?

Svet je itak preklet.

Od koga?

SALE

David

Ličen

Kako je potekala tvoja umetniška pot? Kje vse si se izobraževal?

Obiskoval sem oblikovno šolo v Ljubljani, na oddelku za industrijsko oblikovanje. V 2. letniku sem si zadal, da se bom vpisal na Akademijo za likovno umetnost, na oddelk za grafično oblikovanje. Tako sem se zadnji dve leti malo več posvečal risanju. Med drugim smo v dijaškem domu samoiniciativno organizirali risanje za bodoče slikarje in oblikovalce. Naj povem še, da je tudi takrat veljalo prepričanje, da na akademijo lahko pridejo samo tisti 'ta najboljši' in tudi jaz sem bil najprej mnenja, da mi ne bo uspelo in da nisem za tja. Po končani oblikovni šoli res nisem opravil uspešno sprejemnih izpitov. Poizkusil sem tako na Akademiji kot na likovni pedagogiki. Ampak nisem obupal! Sklenil sem še poizkusiti. Tako sem se tisto leto vpisal na novoustanovljeno umetniško šolo uporabnih umetnosti Famul Stuart v Ljubljani, kjer sem obiskoval oddelk za restavracije. V tistem letu sem intenzivno risal in se pripravljaj na sprejemne. Kot zanimivost: bilo nas je šest študentov in sedem profesorjev. Naslednje leto sem uspešno opravil sprejemne na oddelku za grafično oblikovanje, kjer sem leta 2000 diplomiral pri prof. Radovanu Jenku iz oglaševanja socialnih problemov. Nekaj dni pred diplomo sem se poročil in potem sva skupaj s Polono na-

daljevala podiplomski študij grafičnega oblikovanja v University Of Art and Design v Helsinkih na Finskem. Tam sva bila eno leto in se potem vrnila v Ajdovščino.

Si že od malega vedel, da boš slikar?

Naj malo popravim. Poleg oblikovanja in poučevanja tudi slikam. Zanimajo me različna področja likovne umetnosti, zato se sam nimam samo za slikarja. Seveda pa zelo rad slikam in če bi mi čas dopuščal, bi se temu posvečal še več. Drugače pa s Polono vodiva Lično hišo v Ajdovščino.

Se ti zdi, da je Slovenija umetnikom 'prijazna' država (ponuja dovolj možnosti) ali je življenje umetnika v Sloveniji težko?

V Sloveniji je zelo veliko umetnikov. Ponavadi se vsak znajde po svoje. Mislim da si kot oblikovalec malo bolj fleksibilen. Ukvarjaš se lahko z oblikovanjem, slikanjem, poučevanjem In ti je zato verjetno lažje. Če samo slikaš in živiš samo od prodaje je kar težko. Še posebej v teh časih.

Ti je kakšen slikar še posebno pri srcu? (idol)

Oseбно mi je zelo pri srcu avstrijski slikar Hundertwasser, potem sta tu še Matisse in Gogen. Ti avtorji predvsem zaradi njihovega živahnega kolorita.

Od kod črpaš ideje za svoja dela? Se ti kdaj zgodi, da navdiha kar ni?

Ideje vedno pridno beležim v skicirko. V zadnjih letih so to v glavnem majhne črnobeke skice, brez barve, samo kontura. Predvsem mi služijo kot kasnejše predloge za prave slike ali pa grafike. Takrat povzamem po njih kompozicijo, ostali elementi – detajli pa se v glavnem spremenijo. Se pravi, ko je kakšna ustvarjalna kriza, vedno vzamem skicirko in dobim nekaj, kar mi takrat odgovarja.

S katero barvo najraje ustvarjaš?

Na splošno so mi vseč živahne barve, kar je vidno tudi v mojih delih. Trenutno je moj favorit travnato zelena. Seveda pa ni vedno tako, odvisno od razpoloženja.

Ali tvoji otroci že kažejo kakšno navdušenje nad slikanjem? Jih boš v to usmerjal?

Starejši, Oskar, je sedaj začel več risati. Njegovi trenutni motivi so tulipani in pa hiše z vsemi podrobnostmi. Mlajši sin Jon je še pri črtah. Kar se tiče usmerjanja: mislim da imata v nama zgled. Veliko sta v

Lični hiši, kjer tudi sodelujeta na delavnicah z drugimi otroki. Če se bo kateri odločil iti po moji poti, mu ne bom branil.

Kaj v bistvu delaš? =)

Ja, kot sem že omenil: Vodim Lično hiši, slikam, poučujem, vodim delavnice, ilustriram, pripravljam razstave

...

Kako to, da si prišel na ŠGV?

Na ŠGV sem prišel že pred leti na povabilo vašega ravnatelja Vladimirja Anželja, ki naju je s Polono povabil k sodelovanju. Od takrat naprej vztrajam, ker je vzdušje dobro in interes za likovni krožek dober.

Imaš kakšno "obsesijo"? Katero?

V pozitivnem smislu je to seveda moje delo, saj je hkrati tudi hobi.

Če bi se lahko še enkrat rodil, najraje ...

Če bi se še enkrat rodil, bi verjetno izbral podobno pot, saj me ta trenutno zelo osrečuje.

Bi želel kaj posebnega sporočiti našim bralcem? =)

Verjemite vase!

Likovni krožek

Ura je 14.00 ... pouk se je za mnoge že končal. A skupinica dijakov (beri: samo dijakinje) se nas ponavadi ob četrtnih odpravi v trgovino. Le tako si zagotovimo zadostno mero energije in moči, da se lahko celo popoldne učimo ... toliko pa spet nimamo radi šole, da bi bili v njej še kar celo popoldne. Ne, potrebujemo moč, da bomo lahko ustvarjali, prelivali naše ideje na papir in razvijali našo že tako preveliko domišljijo. Govorim o nas, ki si smo del likovnega krožka. Družji nas predvsem ljubezen do risanja, za kar pa ni potrebno biti vrhunski slikar. Vodi nas David Ličen, ki nas zna s svojim smislom voditi od začetne zamisli do končnega izdelka. To zna biti včasih kar težko. Ponavadi je začeti najtežje. David nas tudi veliko nauči o različnih tehnikah. Ustvarjamo z akrili, tuši, svinčniki, kolažem, pa tudi z glino. Naloge so

različne, David vedno najde kakšno zanimivo temo za ustvarjanje. Na primer: petek trinajstega, ljubezen, otroška radost, avtoportret ... ali pa enostavno po želji. Velikokrat sodelujemo tudi na kakšnih natečajih. Spominjam se enega izredno zanimivega iz lanskega leta. Slikati smo morali na temo: Josip Jurčič gre čez cesto v kubističnem slogu (ne vem, od kod so pobrali ta naslov), a poskusite sami. Zna biti zanimivo. V krožku se veliko naučimo, se veliko smejemo (še posebno nam nerodam, ko se nam kaj prevrne). Najpomembneje pa je, da je vzdušje zmeraj pozitivno. Morda ti je v zvezku že zdavnaj zmanjkalo prostora za pisanje snovi, ker je le-ta poln skic in čačk. Morda celo uro raje rišeš naslov, kot pa da bi pisal. Morda pa je to le razlog več za to, da se nam kdaj pridružiš. Ja, četrtni popoldne znajo bit res zakon.

Iskre iščejo **BARVE!**
Iskre iščejo **UMETNIKA!**
Iskre iščejo **TEBE!**

Si pravilno prebral/a?

Da, Iskre iščejo tebe,
da **poiščeš** umetnika v sebi,
prebudiš svojo kreativnost
in ustvarjalnost
in vse to pomladansko
prebujeno domišljijo
uporabiš kot svojo idejo za

REKLAMO ZA ISKRE.

Si prepričan/a, da si pravilno razumela?

Mhm, Iskre se hočejo videti v **novi komercialni obliki**,
ki jih bo predstavljala ter privabljala poglede
novih in starih bralcev.

Torej, še zadnjič - res štekaš?

Iskre te hočejo!

Zgrabi orodje

(dovoljeno ti je čisto **VSE!**)

v roke in oblikuj

svoje

pisano

reklamo

za revije

Iskre!

P.S.:

Ideje bomo zbirali

do **14. junija**

in izbrali najboljšo.

Avtor le- te bo v

skladu z zmago

dobil posebno **NAGRADO!**

Zakaj reciklirati?

VOLNA

25x

=

Recikliranje spreminja stvari:

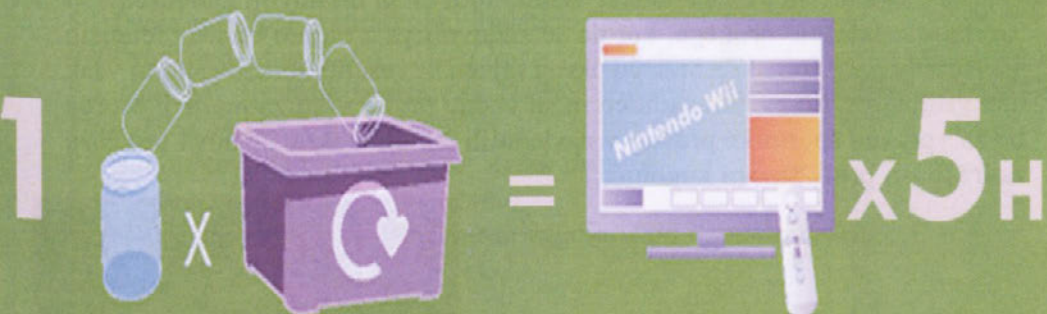
Iz 25 plastenk je lahko narejena ena volnena jakna.

recikliraj

recikliraj

Recikliranje prihrani energijo:

Če recikliraš 1 steklenico ali steklen kozarec, prihraniš dovolj energije da Nintendo wii deluje 5 ur.

pomagaj našemu **okolju**

Škofovi najboljši športniki

»Pravi športnik ni tisti z največ nagradami, medaljami in pokali, temveč tisti, za katerega je šport vsakdanjik,« so bile besede prof. Suzane Kugonič. Tako sva se podali v lov za tistimi »pravimi« dijaki. Nekaj pomoči sva dobili od veleslavnega prijatelja facebooka. Vendar tudi on ni bil dovolj zgovoren. Ni nama preostalo nič drugega, kot da se zadovoljiva z najino izbiro vidnejših športnikov naše šole, ki z brisačo okrog ramen in veselih obrazov skoraj vsak dan vstopajo v fitness, telovadnico in so vedno prvi v vrsti za malico. Morda bo za »prave« športnike prostor v naslednjih Iskrah. Takrat se bova več časa zadržali pri prof. Suzani kugonič.:)

Sindis Čufer

- 1.) Šport, ki ga vestno opravljaš: *Tek.*
- 2.) Od kod odločitev za ta šport: *Od vedno mi je bilo zelo všeč gledati atletiko, zato sem se odločila, da se v tem preizkusim tudi sama.*
- 3.) Tvoji rekordi: *Rekordi tekov iz osnovne šole, 4. mesto na državnem prvenstvu, 1. mesta v skupnih uvrstitvah na tekmovanjih.*
- 4.) Tvoje poznanstvo/izkušnje s poškodbami: *Poškodba kolena, vnetje pokostnice, kdaj se zaradi prevelikih naporov počutim kot nona!*
- 5.) Tvoji najljubši prehrabeni dodatki: *Sladkor.*
- 6.) Tvoj tip dekleta/fanta: *Visok, mišičast, postaven, črn, športnik, prijazen, zabaven, (uhan v obrvi), ...*
- 7.) Najlepši športnik/športnica: /
- 8.) Barva/številka tvojega dresa: *Temno modra.*
- 9.) Izberi eno: Roka ali noga: *Noga.*
- 10.) Tvoj najljubši profesor športne vzgoje: *Prof. Suzana Kugonič.*
- 11.) Tvoja najljubša žival: *Mucka.*
- 12.) Imaš status športnika: *Seveda.*
- 13.) Živiš za šport ali je šport tvoje življenje? *Brez športa mi živeti ni.*

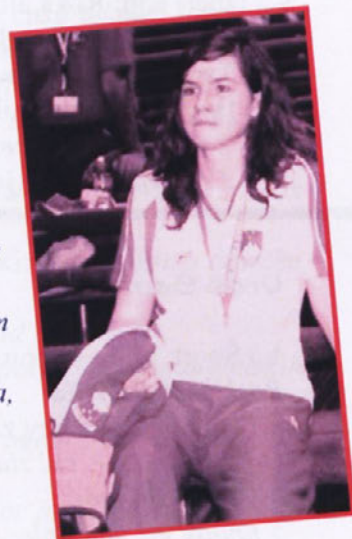

- 1.) Šport, ki ga vestno opravljaš: *Rokomet.*
- 2.) Od kod odločitev za ta šport: *Prijatelji.*
- 3.) Tvoji rekordi: *Finale 1. do 6. mesta, dvakrat 1. mesto na mednarodnem turnirju, enkrat 3. mesto ...*
- 4.) Tvoje poznanstvo/izkušnje s poškodbami: *Ojej, bolje, da se ne "lotim", zadnje - nategnjene ramenske vezi; dostikrat kakšen prst ... stalne modrice ... vsepovsod.*
- 5.) Tvoji najljubši prehrambeni dodatki: /
- 6.) Tvoj tip dekleta/fanta: *Daljši lasje, rjave oči.*
- 7.) Najlepši športnik/športnica: *Therry Henry/ Uroš Zorman (ko je bil mlajši).*
- 8.) Barva/številka tvojega dresa: *Zelen dres 7#*
- 9.) Izberi eno: Roka ali noga: *Roka.*
- 10.) Tvoj najljubši profesor športne vzgoje: *Teja - praktikantka.*
- 11.) Tvoja najljubša žival: *Psiček.*
- 12.) Imaš status športnika: *Ja.*
- 13.) Živiš za šport ali je šport tvoje življenje? *Šport je moje življenje.*

Anja Ulaga

- 1.) Šport, ki ga vestno opravljaš: *Keglanje.*
- 2.) Od kod odločitev za ta šport: *Fajn družba.*
- 3.) Tvoji rekordi: *Osebn rekord v Hrastniku - 624 (podrtih kegljev); svetovno prvenstvo v Dettenheimu (Nemčija), državna prvakinja posamezno in v dvojicah (do 18 let), ekipno srebrne (do 18 let) in tretje (do 23 let), 4. na državnem (do 23 let) ...*
- 4.) Tvoje poznanstvo/izkušnje s poškodbami: *ammm ... Zlom komolca (pri nogometu)*
- 5.) Tvoji najljubši prehrambeni dodatki: *čokolada, sladkarije ...*
- 6.) Tvoj tip dekleta/fanta: *Brez komentarja ...*
- 7.) Najlepši športnik/športnica: /
- 8.) Barva/številka tvojega dresa: *Modro zelen.*
- 9.) Izberi eno: Roka ali noga: *Kugla.*
- 10.) Tvoj najljubši profesor športne vzgoje: *Prof. Erik Simonič.*
- 11.) Tvoja najljubša žival: /
- 12.) Imaš status športnika: *Da.*
- 13.) Živiš za šport ali je šport tvoje življenje? *Šport je moje življenje.*

Matija Reya

- 1.) Šport, ki ga vestno opravljaš: *Nogomet in fitness.*
- 2.) Od kod odločitev za ta šport: *Od malih nog. Vedno sem bil aktiven.*
- 3.) Tvoji rekordi: *Hmm ... osebni rekordi ... 100 sklec brez premora (par let nazaj, sedaj ne več), 95 kg bencha, drugače pa ni posebnih rekordov.*
- 4.) Tvoje poznanstvo/izkušnje s poškodbami: *Na srečo nič hujšega, razen nekaj udarcev, modric, punktacija kolena (padec z motorjem).*
- 5.) Tvoji najljubši prehrambeni dodatki: *Proteini, (aminokisline), kofein, tein-beri: zeleni čaj in kafe.*
- 6.) Tvoj tip dekleta/fanta: *Lepotica. V bistvu ni posebnega tipa prav ... Punca mora biti ta prava kot celota.*
- 7.) Najlepši športnik/športnica: *Wayne Rooney je v tistem, kar počne, najboljši, videz pa pri športu itak ni pomemben.*
- 8.) Barva/številka tvojega dresa: *Rdeča 7#*
- 9.) Izberi eno: Roka ali noga: *Noga in roka.*
- 10.) Tvoj najljubši profesor športne vzgoje: *Suzana in Danjel.*
- 11.) Tvoja najljubša žival: *Pes, definitivno. Bulldog.*
- 12.) Imaš status športnika: *Ne, ampak bi ga moral imeti. (Niso mi ga odobrili ker "kao" nisem vzoren športnik - ukori ipd)*
- 13.) Živiš za šport ali je šport tvoje življenje? *Je velik del mojega življenja.*

Uroš Šeme

- 1.) Šport, ki ga vestno opravljaš: *Basket. / Ribičija.*
- 2.) Od kod odločitev za ta šport: *Od višje sile. / Od zlate ribice v akvariju.*
- 3.) Tvoji rekordi: *5 faulov v 2 minutah. / 50 cm.*
- 4.) Tvoje poznanstvo/izkušnje s poškodbami: *Zvin, izpah, arkada. / Trnek v očku.*
- 5.) Tvoji najljubši prehrambeni dodatki: *Meso. / Ribe.*

- 6.) Tvoj tip dekleta/fanta:
(Odgovor ni primeren za objavo.)
- 7.) Najlepši športnik/športnica: *Blanka Vlasič.*
- 8.) Barva/številka tvojega dresa:
Rdeča 5. / Zelena. (da se zlije z okoljem)
- 9.) Izberi eno: Roka ali noga: *Šapa. / Roka.*
- 10.) Tvoj najljubši profesor športne vzgoje:
Gospod Pablo.
- 11.) Tvoja najljubša žival:
Muha z zlatim zobom.
- 12.) Imaš status športnika: *Ne.*
- 13.) Živiš za šport ali je šport tvoje življenje?
Šport je veselje. / Šport živi zame.

Nejc Hladnik

- 1.) Šport, ki ga vestno opravljaš: *Košarka.*
- 2.) Od kod odločitev za ta šport: *Ona je izbrala mene.*
- 3.) Tvoji rekordi: *34 točk v polovičnem času tekme, 3. mesto v ŠKL-ju (tekmo iz Hale Tivoli je prenešal Kanal A), intervju za RTV- Šport in zdravje. V košarkaški šoli Peter Vifam sem premagal sina Srečka Katanca z 11:0, on sedaj trenira v Turčiji, jaz pa ... odgovarjam na ta intervju ...*
- 4.) Tvoje poznanstvo/izkušnje s poškodbami: *Preventivno, jaz prej druga, da oni mene ne.*
- 5.) Tvoji najljubši prehrabeni dodatki: *Super ekstra deviško oljčno olje ŠEME.*
- 6.) Tvoj tip dekleta/fanta: *Fenomeni od 1. a do 1 ...*
- 7.) Najlepši športnik/športnica: *CR9 (poleg Ouagadougouških navijačic).*
- 8.) Barva/številka tvojega dresa: *Trenutno sem free-agent ; čakam ponudbe*
- 9.) Izberi eno: Roka ali noga: *Ali.*
- 10.) Tvoj najljubši profesor športne vzgoje: *___ (kdor prvi "pogrunta" dobi pico).*
- 11.) Tvoja najljubša žival: *Pterodaktil.*
- 12.) Imaš status športnika: *A, ma tudi to obstaja?!?*
- 13.) Živiš za šport ali je šport tvoje življenje? *Živim moje življenje za šport. (če bi bilo res tako, me ne bi bilo na ŠGV-ju.)*

Neustrašni polagalci rok

Že od začetka tega šolskega leta je bilo slišati iz učilnice 3.b ob vsakem sprehodu mimo glasno ječanje, stokanje in še glasnejše kričanje: "Dejmo Tončič, dejmo Marko, dejmo!!" Fanta sta se nazadnje ogrela za ta šport do take mere, da sta pozno jeseni odločila za turnir v polaganju rok oz. braccio di ferro (železne roke). Njuna ideja je vsekakor uspela in popestrila hladne šolske odmore. Gledalci smo imeli priložnost občutiti divjo in surovo moč mišičastih fantov in se navsezadnje navdušiti nad tem zanimivim športom.

Iskre vam v majski številki tako ekskluzivno predstavljajo mlade in zagrete nadebudneže.

Marko Lavrenčič (prvo mesto)

- 1.) Koliko časa si se pripravljaj na turnir? *Približno tri tedne.*
- 2.) Kako so potekale priprave? *S Tinetom sva cele odmore in tudi med poukom vadila tehniko in večala moč.*
- 3.) Tvoja taktika: *Če vam povem, vas bom moral ubiti.*
- 4.) Kaj ješ za moč? *Ob vsakem obroku 4 jajca in nekaj proteinov.*
- 5.) Steroidi: da ali ne? *Zmanjšujem dozo. Not! Hahaha.*
- 6.) Tvoj največji tekmeč/ tvoj navdih: *Tine Tončič.*
- 7.) Od kod črpaš svojo moč? *Vsak dan meditiram in moja moč ni samo telefonska.*
- 8.) Najtežja stvar, ki si jo kdaj dvignil: *»Žaku« krompirja.*
- 9.) Na kaj misliš, ko se boriš z nasprotnikom? *Sebe spodbujam in »zjam« na nasprotnika naj popusti.*
- 10.) Načrtuješ nadaljevati in izboljševati svojo kariero v polaganju rok? *Da.*

- 1.) Koliko časa si se pripravljaj na turnir? *3 tedne.*
- 2.) Kako so potekale priprave? *S sošolcem Markom sva med odmori intenzivno vadila in izboljševala tehniko.*
- 3.) Tvoja taktika: *Pha! Če vam povem, potem ne bo več zanimivo, poleg tega pa rad zmagujem.*
- 4.) Kaj ješ za moč? *Dobra malica (npr. burek) je čisto dovolj.*
- 5.) Steroidi: da ali ne? *Da, dvakrat na dan »direkt« v žilo ... seveda ne*
- 6.) Tvoj največji tekmeč/ tvoj navdih: *Moj brat, vedno me je premagal, zato sem se odločil, da temu naredim konec!*
- 7.) Od kod črpaš svojo moč? *Iz želje po zmagi!*
- 8.) Najtežja stvar, ki si jo kdaj dvignil: *Traktorska prikolica.*
- 9.) Na kaj misliš, ko se boriš z nasprotnikom? *Sploh ne vem, o čem razmišljam.*
- 10.) Načrtuješ nadaljevati in izboljševati svojo kariero v polaganju rok? *Da.*

Črt Harej (tretje mesto)

- 1.) Koliko časa si se pripravljaj na turnir? *Celo življenje.*
- 2.) Kako so potekale priprave? *4 krat po 20 min dnevno.*
- 3.) Tvoja taktika: *Premagaj vse.*
- 4.) Kaj ješ za moč? *Klobase in polento.*
- 5.) Steroidi: da ali ne? *Seveda.*
- 6.) Tvoj največji tekmeč/ tvoj navdih: *Arnold Schwarzeneger.*
- 7.) Od kod črpaš svojo moč? *Iz kozmosa.*
- 8.) Najtežja stvar, ki si jo kdaj dvignil: *(Odgovor ni primeren za objavo).*
- 9.) Na kaj misliš, ko se boriš z nasprotnikom? *Na hrošča.*
- 10.) Načrtuješ nadaljevati in izboljševati svojo kariero v polaganju rok? *Delam na tem.*

Prof. Erik Simonič

- 1.) Koliko časa ste se pripravljali na turnir? *30 s.*
- 2.) Kako so potekale priprave?
V popolni osami in koncentraciji.
- 3.) Vaša taktika: *Stisni in potisni.*
- 4.) Kaj jeste za moč? *Napolitanke iz »Gor-dol-ta«*
- 5.) Steroidi: da ali ne? *Ne.*
- 6.) Vaš največji tekmeč/ tvoj navdih: *Tine Tončič.*
- 7.) Od kod črpate svojo moč?
Iz pete (kot Ahilova »tetiva«).
- 8.) Najtežja stvar, ki ste jo kdaj dvignili: *Žena.*
- 9.) Na kaj mislite, ko se borite z nasprotnikom?

Kako ga bi uščipnil, da bi malo popustil.

10.) Načrtujete nadaljevati in izboljševati svojo kariero v polaganju rok?
Seveda.

Prof. Danijel Sušnik

- 1.) Koliko časa ste se pripravljali na turnir?
Celo življenje.
- 2.) Kako so potekale priprave?
Sem »športov«, ni bilo specifičnih priprav.
- 3.) Vaša taktika:
Najprej moraš držati navpično pozicijo rok, potem pa »probat« zmagat.
- 4.) Kaj jeste za moč? *Zdravo hrano.*
- 5.) Steroidi: da ali ne? *Ne.*
- 6.) Vaš največji tekmeč/ tvoj navdih: /
- 7.) Od kod črpate svojo moč? *Od kondicije mišic.*
- 8.) Najtežja stvar, ki ste jo kdaj dvignili: *Ženo.*
- 9.) Na kaj mislite, ko se borite z nasprotnikom?
Uresničiti taktiko in ga premagat.
- 10.) Načrtujete nadaljevati in izboljševati svojo kariero v polaganju rok? *Ne.*

Šolsko glasilo

37.014.77

ISKRE

Iskre

inv.št:K /

18181

Semenišče Vipava

18181

